

Nhớ Vô Cùng Thương Không Kể Hết

Chào em buổi sáng đầu năm
của ngày Nguyên Đán, của Xuân đầu mùa!

Chào em tiếp đó lời thưa
với em năm mới trời vừa ra Giêng!
Hôn em nhé, má đồng tiền
em giàu sang bởi cái duyên để dành...
Chào em, con bướm màu xanh
cái hoa màu đỏ, cái nhành liễu rung.
Nói gì không? Nhớ vô cùng,
thương không kể hết nỗi lòng anh đâu!
Với anh, Xuân chỉ một màu
em vuông áo lụa qua cầu gió bay...

*Chào em...mình siết đôi tay
không nghe lạnh nữa như ngày hôm qua.
Em khe khẽ nói Xuân mà
Ờ Xuân em nhỉ, em là mùa Xuân!*

Trần Vấn Lệ